

DEPLORABLE CONTRAST

Es certament deplorable que l'Ajuntament, oblidant-se de sentiments pels quals hauria de guardar gran estima, prengué en consideració i elevés a la categoria d'acord municipal una instància del **senyor Josep Font i de Falgàs** demanant que es canviés el nom de les places del Capità Roca i Comandant Ostáriz.

L'acord esmentat és una falta de respecte a la gloriosa memòria de dos fills de Granollers que moriren heròicament, fent honor al que havien jurat, de la mateixa manera que això podia haver succeït al tinent coronel Macià quan vestia l'uniforme militar espanyol i va pendre part a la campanya de Cuba.

Tots coneixem l'història dels dos fills de Granollers a qui dediquem aquestes ratlles. Era el capità Roca un jovínel que, tot just sortit de l'Acadèmia i amb les il·lusions pròpies de la joventut, li tocà anar a Melilla en moments de gran tribulació. En desembarcar la llanxa que els portava va sotsobrar i alguns moriren ofegats. La gravetat de la situació no permeté ni tan sisquera que es canviessin la roba i sortiren tot seguit a operar per a ajudar els seus companys d'armes i germans de pàtria que estaven en situació molt perillosa. En arribar a Sidi Musa i al front de la seva secció, el tinent Roca caigué greument ferit, sense que les ambulàncies poguessin retirar-lo fins a l'endemà. La pèrdua de sang va fer inútils els auxilis de la ciència i morí a l'hospital de Melilla. El seu comportament va fer que l'Estat espanyol, del qual n'és representant a Catalunya l'honorable President de la Generalitat i ex-tingent coronel don Francesc Macià, premiés la memòria del tinent que havia mort lluitant per la Pàtria, ascendint-lo a capità.

El comandant Ostáriz, de família granollerina, i un dels que més destacaven en el cos d'Enginyers, per la seva llarga estada a les ingrates terres africanes havia arribat a ésser un gran coneixedor dels problemes que més atenció havien de merèixer a la potència protectora. Quan s'inicià la política que ha portat, sortosament, l'estat de tranquil·litat actual a aquella zona i a l'objecte d'ajudar a convèncer la població indígena dels avantatges que la pau els reportaria, es crearen unes columnes especials que creuaven el territori, anomenades *mehallas*, sota la base d'elements del país però amb manament espanyol. Al front d'una d'aquestes columnes volants fou destinat el comandant Ostáriz. El treball que desenrotllà el malaurat granollerí fou seguit amb admiració per tothom, fins que un dia els indígenes es rebel·laren i atacaren per sorpresa els pocs espanyols que els comandaven i els mataren a tots.

La premsa, unànimament, deplorà el trist esdeveniment, i entre aquests plans

sobressortien els dedicats al comandant Ostáriz, fent ressaltar l'admirable obra de pacificació que fins aquell moment havia anat desenrotllant.

Els actes de l'Ajuntament que deplorem, demostren una irrespectuositat i falta de seny imperdonables. Hi ha moments en que certes coses tenen una explicació, però si la *revolució permanent* (el cas Trotski n'és demostració) no ha pogut imperar a Rússia, menys explicació té el qui vulgui sostenir-la aquí, encara que sols sigui pel que es refereix a enderrocament de ròtuls de carrers i places pels *catorzeabrilistes* del nostre Consistori.

De savis és canviar d'opinió, senyors de l'Ajuntament. Creiem que seria molt ben rebut el que, convençuts de que heu sofert una equivocació, rectificuessiu noblement l'acord esmentat. La memòria del capità Roca i el comandant Ostáriz, (sense oblid per a les altres víctimes de qui altre dia parlarem com es mereixen), deu ésser recordada amb la major consideració per la representació oficial de la ciutat.

I guardar a l'ensems per a les seves famílies el doble respecte que la desgràcia imposa i la bona criança obliga.

L'escàndol de la Central de Telèfons

No volem esperar més a començar aquesta campanya, que continuarem sense treva fins obtenir la normalització dels serveis a la Central de Telèfons de Granollers.

Ens consten les queixes fetes una i altra vegada per abonats tips de mortificacions i desatencions, sense que hagin pogut obtenir la més petita satisfacció i molt menys el resultat de veure's atesos amb un millor servei.

Que ens escolti qui hagi d'escoltar; si és el cap de la Central de Barcelona, o el cap de tal o qual divisió, ens és igual.

L'escàndol d'ara no pot continuar un moment més.

Per avui no acusem a ningú. Ens limitem a dir que és una vergonya, per a una companyia poderosa i que cobra una bona retribució pels seus serveis, tolerar que per manca de personal o per manca del que sigui, els ciutadans de Granollers necessitin tenir influències per a poder comunicar.

No és una queixa d'un abonat, que podria creure's interessat a perjudicar algú. Res d'això; és la indignació d'un gran nombre, per no dir de tots els abonats, que diàriament en les seves converses, els sentin avorrits d'aquest pèssim servei.

Repetim que, a qui sigui, ens dirigim per tal de que això s'acabi d'una vegada. Ens pensem conèixer la manera d'oferir públicament un escàndol, que no pot pas interessar a la mateixa Companyia, i ens veiem obligats, en pensar en això, a pensar en una desatenció que prodria oferir-nos la Direcció de l'empresa, oimés tenint en compte l'anormal tramitació d'algunes queixes que han estat formulades. Aquesta és de nou sistema; és una queixa feta públicament, en nom de la generalitat d'abonats.

Veurem si, contràriament al que ens diu algú, nosaltres haurem pogut acabar amb aquesta vergonya.

A l'Hospital i Asil

La col·locació de la primera pedra per a infecciosos i inauguració del monument a Francesc d'A. Ribas i Serra

Dijous, 31 del passat agost, primer dia de la nostra festa major, varen tenir lloc, al nostre Hospital i Asil, dos actes dels quals s'en guardarà bona memòria en la nostra ciutat: la inauguració del monument a Francesc d'A. Ribas i Serra i la col·locació de la primera pedra al pavelló per a infecciosos.

Granollers tenia un deute pendent amb aquell il·lustre patrici que tant havia fet per la nostra ciutat.

Era Francesc Ribas aquell apòstol de la caritat que, avergonyit del pèssim acolliment que en altra època tenien els malalts i vellets a l'antic Hospital i Asil, rònc edificí que, més que Hospital, semblava presó i on solament podia trobar-s'hi el consol d'aquelles santes dones que a mans vessades oferien caritat va volguer dotar a Granollers d'un nou establiment benèfic on els desvalguts trobessin bella estada construïda amb totes les condicions que l'higiene i sanitat exigeixen. Talment als malalts i asilats del nostre Hospital els va desaparèixer l'espectre de la presó i es varen trobar traslladats a una torre de repòs, bellament emplaçada i construïda.

Això, que en tan poques ratlles és descrit, no hauria estat tan fàcil realitzar-ho si no hagués existit aquell home que, apart la seva aportació material, va saber anar a trucar a les portes d'aquells potentats que ell creia podien ajudar-lo en la gran obra empresa.

Francesc d'A. Ribas i Serra va saber enrotllar a l'entorn seu els homes de més divers pensament polític per a anar conjuntament a fer una obra d'assistència social, tan necessària a la nostra ciutat, i el miracle va fer-se perquè en aquella època això talment era un miracle—per aquella vivíssima simpatia que despertava el rostre senzill i rialler d'aquell bon home, simpatia que ràpidament es transformava en admiració, tan bon punt se li descobria el cor generós, ple de bondat per a tothom i replè de misericòrdia pel desvalgut.

Aquestes i altres coses va dir de l'homenatjat el nostre caríssim amic Josep Coma i Clapés, qui en l'acte de descobrir el bust de Francesc d'A. Ribas i Serra va parlar en nom de la Junta de Patronat de l'Hospital i Asil, oferint aquell sentit tribut de gratitud de la ciutat al fill de l'homenatjat. En Damià Ribas i Barangé, el qual en representació de la família assistia a la festa.

Al parlament del senyor Coma i Clapés va seguir el de l'Honorable President de la Generalitat, senyor Macià, qui va oferir l'adhesió del govern de Catalunya a aquell merescut acte d'agraïment a la memòria del senyor Ribas.

* * *

A la cerimònia de la col·locació de la primera pedra del Pavelló per a infecciosos va